

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagybíró és többbírói hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendőek

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

53. szám.

Brassó, Szombat, május 8-án.

II. évfolyam 1886.

Br. Kemény Gábor a gazdasági helyzetről. II.

Könnyű ugyanis azt mondani, hogy át kell alakítani a gazdaság bármely ágazatát: más tenyészállatokat kell szerezni, rigolirozni, alagsövezni, irrigálni kell jobb eszközöket, jobb igás marhákat, talán gépeket kell beszerezni. Mindez azonban pénzbe kerül. És a régi rendnek megbontása és az új rendnek beállítása között levő átmeneti időközben még ha az újítás egészen helyes is, kevesebb a jövedelem, mint addig. Honnan tudja mindezeket fedezni és illetőleg elviselni az oly mostoha viszonyokkal küzdő erdélyi gazda?

Kénytelen vagyok elismerni, hogy pénz-szegényebb hely sehol sincs a civilizált világon, mint Erdély. Elismerem, hogy a pénz-kereslet sokkal nagyobb, mint a kínálat, és ennél fogva a mi pénz van, az méregdrága. Hogy kereskedelmi szempontból nincs kedvezőtlenebbül fekvő helye a kontinensnek, mint Erdély; északkeletről, keletről és délről oly hegyek választják el a szomszéd idegen országoktól, melyek erősebb válaszfalat képeznek, mint a híres khinai fal, és amaz országoknak nincs kifejlődve fogyasztási képessége, csak úgy, mint az Erdélyé; fölöslegeink, némely csekély mennyiségű gyártmányokat és kézműveket nem tekintve, teljesen egyezők: törökbuza, buza, bor, szarvasmarha, sertés stb; és így a miből az erdélyi gazdának pénzt kellene látni, az mind nyugatra kell hogy vándoroljon és legnagyobb részben nem is Magyarországra fogyasztatik vagy használtatik fel, hanem egész hazánkon kell, hogy keresztül szállítsassék. — Ezekből foly, hogy mindamellett, hogy az erdélyi birtokos-osztály általán véve nem pazarló, elég szerény igényű, szorgalma is csak van: küzd az étellel, miként hazánk területén a birtokos tán sehol. — — —

Az erdélyi részek gazdaközönsége, mint a civilizált világ legszélső keleti határán levők, egyfelől minden gazdasági, kereskedelmi csapást inkább éreznek, mint mások és a gazdasági kereskedelem előnyei oda későbbre hatolnak be, mint máshova.

Kereskedelmi, hiteli szempontból nincs inkább isten háta mögött levő hely, ha szabad e kifejezéssel élnem, mint Erdély.

Köszönettel tartozunk az erdélyrészi képviselőknél, hogy abban buzgólkodnak, hogy

az erdélyi gazdák számára a viszonyoknak megfelelő földhitelintézet alakítsassék.

Megvallom: azt szeretném leginkább, ha maga a magyar földhitelintézet, egy hatalmas, nagyhitű, egészen megízható, becsületes és pontos magyar intézet vállalkoznék az eszme megtestesítésére. Ehhez azonban, kénytelen vagyok azt is megvallani, nem sok a reményem; a jelzett sok kintinó tulajdonságai mellett az intézetet kissé nehézkesnek, különleges eljárásaiban nem olesónak, kisebb kölcsönökre nézve — pedig legnagyobb részt olyanok kellenének Erdélyben — hidegnek ismerem. Az Erdélyben óhajtott eredmények pedig aligha volnának az alapszabályok módosítása, vagy egészen külön álló intézet felállítása nélkül elérhetők.

Tudom, hogy vannak olyanok, kik állítják, hogy hazánk erőben napról-napra fogy, évről-évre szegényebb lesz, hogy csak a tőke-vagyon megtámasztásával tudja hordozni. Mindez azonban nem felel meg a valóságnak, és bátran lehet állítani, hogy hazánk erőben és vagyonban egyaránt gyarapodik. Tessék csak bárkinék is figyelemre méltatni, hogy hány pénzintézetünk, hány iparvállalatunk van most, hány volt az annyiszor boldognak híresztelt 48 előtti időben? és mit jövedelmeztek ezek? A múlt 1885-ik évet illetőleg mennyi panasz hangzott el; bizonyos tekintetben magam is járultam azokhoz; de a mellett egy pár nagy pénzintézetünknek ez elmúlt évre vonatkozó jövedelme kerek egy millió forint körül áll; több intézetünknek, iparvállalatainknak, malmoknak a jövedelme százezerekre megy; a pesti nagy háznak jövedelme — Budapest pedig kezd nagy város lenni, Budapesten sok nagy ház van — ezeknek mondom, jövedelme felmegy egy-egy uradalom jövedelmére. Egészen új jövedelmi források keletkeznek, vagy a régebben csekély vállalatok igen jelentékeny hasznót hajtóvá válnak. Gondoljunk a kőszén-bánya-társulatokra, a közuti lóvasutakra, telefon-hálózatokra, a világítási vállalatokra, nyomdarezsvénytársulatokra, a fővárosnak jéggel való ellátására, a budai keserűvíz-forrásoknak forgalmára, a városokban és különösen a fővárosban tapasztalható nagy építési kedvre, a melyek egy egész sereg ipari és kézműves vállalatoknak fejlődését és jövedelmezőségét vonják maguk után sat. sat. Ha mindezeket

meggondoljuk, örömmel kell megadni állításom valódiságát.

És ezen újabb keletű és részben igen jövedelmező vállalatokban való részesedésből Erdély sincs kizárva. Példákat hozok föl. A kőbányáknak, a közlekedési eszközök fejlődésével fokozódik fontossága. Ki használta régebben a kis-sebesi követ? most azonban nemcsak ide hozzák el, de beviszik egész Békésmegyéig. Ezelőtt még vagy 20—25 évvel alig lehetett másként behatolni a Zsil-mentébe, mint gyalog, lóháton vagy legfeljebb lőcsős szekeren; most a kőszén és a fát ezer mázsányi rakományokban viszik naponként onnan ki a vas-uti vonatokon az ország különböző részeibe, főleg a harmincz-negyven mértföldnyire eső Alföldre. Állítatik, hogy a Zsil egyik ága völgyében nagy kőszén-telepek vannak, melyek coaxolhatók. Ha ez a remény, a mely mindazon adatok nyomán, melyeket ismerek, előttem valószínűnek látszik, teljesülni fog, ott egy új jelentékeny iparág fog előállni. Kincset adtak ősidőktől fogva az erdélyi nemes ércbányák. Meg kell azonban vallani, hogy azokat úgy a kormány, mint egyesek kicsinykésen művelték. A vénák mentén úztek rabló-gazdaságot. Most kezdték ezt mint nagyipart fölkarolni. És micsoda adat birtokába jutott a vulkói gyalázatos rablás elkövetése folytán? — arra, hogy azon vállalat naponként mintegy egy kiló aranyat termel. — — —

Én nemcsak azt óhajtom, hogy hazánk gazdag legyen és viruljon; én azt is óhajtom, hogy azon osztálynak, a régi földbirtokos osztálynak ivadéakai boldoguljanak.

Ez osztálynak őseiről teljes joggal el lehet mondani, különösen Erdélyben, hogy hazánknak minden talpalatnyi földét s minden barázdáját vérrel és verejtékével öntözte: megilleti őt a jobbanlét vívmányaiban való osztozás. Távol legyen tőlem, hogy ezen osztály részére, melynek kebeléből való vagyok magam is és a melynek soraiban igénytelenül és ernyedetlenül küzdök én is, vindikáljam azon kizárólagos államképezési előjogot és hatalmat, mint ez régebben megvolt a magyar nemességnél; sőt igen szívesen látok abban felfrissítő elemeket a haza polgárai közül, akár kívülről, akár alulról, csak birjanak azok a hazának azon szeretetével, a közügyekben oly áldozatkészséggel, melyet megkövetelnek a régi

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Modern reliquiák.

A nefelejts.

Lykas és Egle Arkadia pástornépének legszebb párja vala; szerelmük és hűségük az Alpheus partjain példabeszédessé vált. De egy napon apja szigorú parancsa a fiatal pástort a városba szólítja, hogy halálán levő nagybátyja áldását és örökségét fogadja. Egle reszketett kedvese hűségéért, mivel most gazdagabb lett nálánál, de még inkább azért, mert először megy a városba, melynek bájoló szépségeiről oly sokat tudnak az öreg pástorok beszélni. De nem merte aggályait előtte felfedezni, mert félt őt kétkedéseivel bosszanthatni. De a midőn bucsuzáskor neki kezét nyújtani s ő viszont megölelni akarta, világos kék szeméből könnyek peregtek alá, melyek a lábainál zöldellő fűvön megakadtak. S ime! egy virág, a minővel még egy pástornő sem diszítette mellét, legott csodaként kinyílt a megnevetsedett fűből s apró levélkéin a siró leány szeme színiét viselte. Ez letépvén az első virágot, szótlanul átadta azt kedvesének. Lykas megértette ezt s elnevezte a kis virágot: »Nefelejts«-nek.

Még mai napság is viseli ezen nevet s nem egy szerelmes előtt szentebb a rózsá- és myrtusnál.

Az aster.*)

Abban az időben, midőn megváltónk még gyermek vala, atyja az égből angyalokat küldött, adván nekik gyermekalakot, hogy a kis Jézussal s egyéb jámbor gyermekekkel Jeruzsálemben játszszanak. Így történt egy napon, hogy a kis János, ugyanez, ki később a Megváltó kedvenc tanítványa lett, égi játszótársával egy szép virágos kertben járdogált. Az est már beköszöntött és a csillagok mind világosabban tűntek elő a homályos légben. Ekkor mondá az angyal Jánosnak: Én most aludni akarok menni.

Hát hol van az ágyad, kedves idegen? kérdé János.

Ott fenn a csillagoknál, — viszonzá az angyal.

Oh, ott igen édes lehet az alvás — fohászkodék a kis szöke, — csak szabad volna veled menni.

Ott fenn már a te ágyad is meg van vetve, — vigasztalá az angyal — de előbb itt lenni egy ideig még jó sokat kell fáradoznod, — te szegény gyermek!

A gyermek az angyal utolsó szavait meg nem értette és hamar rózsákat és liliomokat tépdelvén, azokból csokrot kötött kedves játszótársának emlékül

másnap reggelig. Nesze egy csokor, mondá az angyalnak, és ha holnap ismét lejössz, el ne feledd, nekem onnan felülről mást hozni: mert ott vannak nektek bizonyosan szebb és nagyobb virágaitok, mint nekünk.

Az van is nekünk — válaszol az angyal — de azokból nektek nem hozhatunk. Látod az égen a csillagokat fényleni? Azok a mi virágaink; de azok oly nagyok és oly tündöklők, hogy kicsi gyenge szemekkel alig tudnánk bele nézni, ha oly közel hoznánk hozzád, mint ezen rózsákat és liliomokat. Mindezt neked tisztán nem mondhatom: de ninesenek ezen virágok földbe ültetve, hanem a kék égi légbe, és nem nap-sugarakból táplálkoznak, hanem isten szeme világából. De hozok holnap egy olyan virágból egy kisded parányit, az a te földedbe elültetjük, s ki tudja, mi válhatik belőle?

Az angyal megcsókoltá a gyermeket s eltűnt. Másnap reggel, a mint ígérte, ismét jött, hozván kezében egy igen fénylő szemecskét, ezt ketten beásták a földbe s minden reggel és este friss vízzel öntözgeték, mit az angyal mindig saját kezével hozott, és a kis János Jeruzsálem minden jó gyermekének elbeszélte, hogy kertjében egy csillagot elültetett, és jöttek naponta a gyermekek, hogy lássák, nem akar-e a csillag kikelni.

földbirtokos osztály ivadékainál; és elismerem fontosságát a gyáriparnak, kereskedésnek és kézműveknek.

Tudom azonban, minő fontos hivatása van a régi birtokos-osztály ivadékainak úgy nemzetiségi, mint politikai, társadalmi és kulturális szempontból is és így nemcsak szívem szerint óhajtom, hogy ezen osztály az őt megillető polcot elérje és megtartsa; de eszem parancsolja, hogy érdekének hódoljak. És biztat a remény, hogy úgy a kormány, mint mindazok, kik e tekintetben illetékesek, kötelességeiknek megfelelően és mindenkifele magá a birtokos osztály értelemmel és eréllyel látván az önmentési munkához, siker fogja koronázni tevékenységét.

Óhajtom: így legyen!

Az új igazságügyminiszter. Szabó Miklós kir. kuriai másodelnök igazságügyi miniszterre való kinevezése — mint értesülünk — biztosítottan tekinthető s a kinevezést tartalmazó legfelsőbb kézirat már legközelebb meg fog jelenni a hivatalos lapban.

A főrendiház közjogi és törvénykezési bizottsága 5-én délelőtt tartott ülésében folytatta a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. A bizottság behatóan foglalkozott a javaslattal s minden egyes szakaszt tüzetes tárgyalás alá vett, ezuttal az 52-ik §-ig haladva. A tárgyalásban a bizottság az tagjai valamennyien résztvettek s egyes szakaszokon lényegtelen módosítások történtek. Az ülésen 5-én is jelen volt Sennyey Pál d. országbíró a főrendiház elnöke. A kormány részéről Tisza Kálmán miniszterelnök vett részt a tárgyalásban, megadván e szükséges felvilágosításokat.

Szebenmegye főispánja. Szebenmegye főispáni teendőinek vezetésével a belügyminiszter ideiglenesen gróf Bethlen András ő méltóságát, megyénk közszereketben és tiszteletben álló főispánját bízta meg.

A görög kérdés. Athéni hírek szerint a hatalmak képviselői, ha Delyannis kielégítő nyilatkozatokat nem tesz, a hadihajókra mennek és elhagyják Athént. További lépés gyanánt az összes görög kikötők elzárása vétetett kilátásba. — A Havas-ügynökség jelentí: A helyzet az öt nagyhatalom követelének kétféle nyilatkozatai következtében még mindig bizonytalan. Minthogy a viszony Delyannis kormányelnök és több hatalmasság képviselői közt rendkívül feszült, itt semmiféle megoldást sem tartanak lehetségesnek. Delyannis kormányelnök az ultimátumra adott válasz szövegét teljesen fönn fogja tartani.

Országgyűlés.

A képviselőházban május 4-én a népfölkelési törvényjavaslat tárgyalása folyt. Münnich előadó magvas indokolással elfogadásra ajánlotta a javaslatot. — Fejérvári honvédelmi miniszter nagy figyelemmel hallgatott beszédében indokolta a törvényjavaslatot, kiemelve, hogy az áldozatoknál, melyek szükségeseknek mutatkoznak, sokkal nagyobb veszedelmek volna a készületlenség végzetes következményei. A törvényhozás kötelessége megtenni mindent, megvédeni a hazát a kívülről jövő baj ellen, tehát a maga részé-

tarka, gömbölyű alaku virág, körös-körül sok keskeny levélkével, miként a csillag sugaraktól környezve; s így nagyon illően megtartotta az égi nevet, mit neki a gyermekek adtak, mert aster azt jelenti: hogy csillag.

Ha este egy asterágy mellett állok s a csillagok fölöttünk tündökölnék, ilyenkor nekem gyakran ugyáltszik, mintha egymással régi rokonságukról suttogának s mintha a virágok fölé és csillagok lefelé vágnának, hogy szeretetben ölelkezzenek.

Németből közli: H. I.

Apróságok.

Első szerelem.

— Ugy-e kedves férjem, még mindég szeretsz?

— Hogy ne szeretnélek, mikor te vagy első s egyetlen szerelmem!

— De a multkor bevallottad, hogy Anna barátnőmet is szeretted.

— Ő volt a második, egyetlen szerelmem.

Elővigyázat.

Egy gazdag bankár végrendeletébe ilyen pontot tett be: „Kötelezem örökösömet, hogy minden eshetőségre huszezer forintot tegyen koporsómba.”

Az örökös úgy tett eleget e kötelezettségnek, hogy egy, a bankár nevére szóló çek-et tett a koporsóba.

ről csak kötelességét teljesíté, midőn e javaslatot be-terjesztette.

A törvényjavaslatnak katonailag kétféle czélja van. Először a népfelkelés általános szervezése, még pedig már béke idején; másodsor a működő sereg (közös hadsereg, honvédség) törvényes létszámon való tartása egy esetleges nagy háboru alatt is, midőn a póttartalék erre nem alkalmas.

A póttartalék tudvalevőleg elégtelen a hadsereg törvényes létszámban való fentartására.

A védtörvényünkben mutatkozó hiányok már a javaslatban orvosoltattak, ámbár ő azokra vonatkozólag nemsokára okvetlenül külön törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni. Viszont politikailag véve a javaslatot a törvényhozás befolyása vele szemben minden tekintetben biztosítva van; pénzügyileg pedig a javaslat semmiféle költséget nem igényel.

Jövőben minden esetre a nyilvántartás: a fokozatos kiképzés stb. bizonyos költségeket okozand, de a löfegyverek (régiek) kellő számban meglévén, a költségek aránylag nem lesznek nagyok, mint ez a szabadelvű párt tegnapi pártgyűlésén is bejelentetett. Ebben a kérdésben különben annak idején be fogja terjeszteni a javaslatát.

Valamennyi népfelkelő behívására, a miniszter a maga részéről alapos reménnyel van, hogy sohasem lesz szükség. Részletes mozgósításnál semmiesetre, csupán általános, országos (Landsturm) mozgósításnál, nagy háboru esetén, midőn az ország teljes fizikai erejével kell megvédelmezni a hazát, csupán ekkor lesz igénybe véve a népfelkelés.

A miniszter szavai nagy tetszéssel találkoztak a ház részéről. — 5-én folytatták a tanácskozást.

Román lapszemle.

„Az egész világ tudja, hogy minő siralmas állapotban van most a mi pénzügyünk; deficit, melyet maga a kormány is megvallott, új adók szaporitják eddig fizetett adóink hosszú lajstromát, tiszta jövedelmünk 45 százalékat fizetjük külföldre, még pedig aranyban; az arany pénz teljesen eltűnt, ezüst és papír pénznek értéke a nemzeti banknál leszállott, ime a jelenlegi helyzet hü képe, Bretiano és pártjának tízévi abszolút hatalma után!”

Igy írja ezt Romániáról egyik bukaresti ellenzéki lap s dobálódzik aztán a milliókkal, melyeket elköltött a Bretiano miniszterium. Ugyan ez a lap ajánlja a vámszövetség megkötését az osztrák-magyar monarchiával, mert annak elvetésével szerinte úgy sem lesz Románián segítve, miután még öt évig fogja a német birodalom küldeni Romániába ugyanazon iparcikkeket, melyeket eddig a szomszéd birodalomból kapott; természetesen sokkal drágábban fogja kapni s így ebből nem sok előnye lenne Romániának.

Sajátságos összetalálkozása a véletlennek. Ugyanazon napon, a melyen Zalathnán egy román legény a korcsmadulakodás áldozata lett, Romániában és Szörény-Tornyán a román juhászok — aligha nem erdélyi juhászok — és egyik külváros lakói között olyan patália kerekedett, hogy ott is egy külvárosi legény életével lakolt. Az ilyen verekedések nyilvánosságra való hozására odaát elég két, három sor a hirrovatban. Hát nálunk? Itt már másképp van. Itt a „Gazeta” vezércikkét csinált — mint láttuk — belőle; aztán a „Tribuna” hogyan maradhatna hátrább egy lépéssel? Kapja tehát ő is magát és penderít ő is egy cifra vezércikket.

„Ha igaz, hogy a verekedésnek nemzeti jellege (?) volt, mert nem katonák, hanem székelyek voltak azok, kik a románokra löttek s ha főleg igaz, hogy voltak magyar polgártársaink között olyan megfontolatlanok, kik helyeselték a székelyek magaviseletét, akkor a jó béke érdekében mindnyájan elégtelt kell kérnünk a kiontott vérért, mert csak így lehet az elkeseredésnek véget vetni, melyet a történt esemény minden román szívében elő kell, hogy idézzon.” Na, ez elég czifrán van mondva s így tart alsóbb és felsőbb hangon egész végig s még is azt kell mondanunk, hogy nem olyan, mint a „Gazeta” vezércikke, hanem olyan a kettő, mint két husvéti piros tyuktojás.

Megemlítjük azt is Nagy-Szebenből, hogy ott megnyitott az érsek által a görög-kel. szent zsinat. Az érseki megnyitó beszédében ez is előfordul: „Nem fogok végső kényszer helyzetbe juttatni, hogy radikál gyógyszerhez nyuljak, mely bizonyos köröket megrázkódthatna.” A kiknek ez szól, azok ezt nagyon is jól értik s hiszszük, hogy szívükre is veszik a tribunisták. Minket is érdekel az érseknek ezen erélyes szövege annyiban, hogy a románoknál az érsek személyének tisztelete össze van kötve hazarészünk belbékéjével, míg annak meghurczolása csak anarchiára vezet oly népes felekezet kebelében, minő a gör.-keleti.

Ugyancsak a „Tribuna” vezércikket irt azon alkalomból, hogy Lázár György erdélyrészi román-nak emlékszobrát ő szerinti Szt.-György napján a bukaresti akadémia előtt leleplezik. Lázár György ez előtt hetven évvel ment ki Fogaras földéről Bukarestbe, ő alapította ott az első román tannyelvű iskolát. Addig görög volt a tannyelv, már t. i. azokra nézve, a kik tanultak, mert népiskoláról ott azelőtt szó sem volt. Hogy sok és nagy érdemei voltak a romániai atyafiakkal szemben, ez tény, de vénségére mégis csak Erdélyben pihente ki az üldözés fáradalmait; sirverse úgy tudjuk ez: „Utas! A mi vagy, voltam, a mi vagyok, leszel: készülj tehát.”

Azért nem kell fáradni az erdélyi románoknak, a miért Lázár György fáradozott, mint a „Tribuna” hiszi; mert nálunk román iskolák vannak s ha módjukban áll, állíthatnak még többet is. Mást ért tehát a „Tribuna”, nem az iskolákat érti az ő jogos óhajtasuk alatt. Mit érhet? Azt, hogy: *Küzdjön oly szellem befolyása ellen, melyet az ő népe nem fogad be s ő, a „Tribuna”, visszautasítja azt, a mi a dolog természetével ellentétben van.* Most csak érti a t. olvasó, hogy mi a „Tribuna” jogos óhajtása. Küzdeni Magyarországon a magyar szellem befolyása ellen, mely egyszersmind hazafias szellem is. Nó, lám, mit tanulhatunk Szebenből, akarom irni a „Tribuná”-tól! Ha így beszélne Romániában egy nem román lap szerkesztője, 24 óráig nem maradhatna az országban. Nálunk egészen más, mert itt üldözik a nációt. Alig választ el hat nap a „Tribuna” két sajtópörétől.

Elég az, hogy a bukaresti akadémia előtti tért három szobor ékesíti u. m. Mihály Vitézu lovag-szobra, ki vitéz előnevét magyar harczaitól kapta, talán mikor a török basa elől a Dealu Spiri-n táborozó magyarokhoz menekült s ezek segítségével a basát legyőzte egy éji véres ütközetben Bukarestben. Elég az, hogy: „Mihály a haza nagy védője és a kereszténységnek rendületlen lovagja” s még sem törökök ölték meg. A második szobor az Eliade Rădulescu, a román irodalom atyjáé. A harmadik az erdélyrészi Lázár György, a modern kultura első terjesztője ott a Duna torkolatánál. Ez a három szobor kifejezi a románság összes aspirációit: a román kar arra való, hogy fenntartsa a művelődés munkáját s hogy nyisson ennek széles utat.”

Czenkalji.

A román irredentizmus.

H. J-től.
(Folytatás.)

IV. Vlajko Zepelus-Drakul (1456—62 és 1477—79), szintén az előbbi fia, hősiessége és kegyetlensége által nagy hírnévre tett szert.

Halál büntetésül nagy előszeretettel a karóbahuzást rendelte el; innen van a „Zepelus” (karófejedelem) melléknév. Rövid idő alatt ily módon 20,000-nél több alattvalót végeztetett ki. Fajrokonai jobban rettegtek tőle, mint az ozmánoktól; de azt is mondják róla, hogy szigorú igazságot szolgáltatott.

Uralkodása kezdetén a törököknek hódolva, 1461-ben nagy ellenségük lett. Muhamed által a török udvarnál való megjelenésre és az évi adó fizetésére felszólítván, a követnek daczos, tagadó választ adott; egy török támadást visszavert és a Viddivi basát karóba huzatta.

A törökök boszujától tartva, 1462-ben Mátyás magyar királlyal szövetekezett és az országot pusztító török sereget megverte.

Utóbb Nagy István, moldvai fejedelem által szorongattatva és a kegyetlensége által elkeserített bojárok által elárulva, Mátyás királyhoz menekült és testvére Radul, a ki a török táborban volt, trónra ültetett, melyet 1462-től 1477-ig elfoglalva tartott. De miután Radul a törököket a moldvai Nagy István ellen segítette, ez utóbbi őt legyőzvé, kivégezteté; s akkor került Oláhország keleti része a Szereth folyóig és a milkovai patakig Moldvaország birtokába.

Radul halála után Vlajkó, Mátyás király segítségével, újra elfoglalta az üresedésben levő oláh trónt s bár második uralkodása alatt — a magyar király intésére — sokkal emberiesebb volt, 1479-ben mégis meggyilkoltatt.

V. Vlajko (1479—92), Radul Drakul fia, Bajazid szultán által trónra emelve, nagyon tartott a törökök gyanujától. Azonban titokban Mátyás királlyal jó lábon állván, a törökök terveit vele gyakran közölte. Fia a Gonosz Mihnea 1511-ben megfosztott trónjától.

Az ajtatos Neagoe Beszarab alatt a hazai zárdák idegen püspökségeknek, nevezetesen az athózi és a Jeruzsaleminek szenteltettek, úgy, hogy azok jóvelmei legnagyobb részt külföldre vándoroltak.

Afumaczi VII. Radu (1521—29) háromszor győzött török seregek fölött, de a mohácsi csata után

(1526) a török fenhatóságot elismerte, de ennek dacára általok kivégeztetett. Innentől fogva egész hatvanhárom évig hallgatnak a források Oláhországról.

Hős Mihály (1593—1601.) A jó hírnév, melynek Mihály mint craiovai bán örvendett, elődje, Sándor irigységét felkeltette. Elfogatván, halálra ítéltetett, de — az oláh kronikák szerint — a bakó felséges tekintetével megijedve, a bárdot magától eldobta. Megkegyelmezése dacára, Mihály magát biztosnak nem érezvén, Erdélybe menekült s onnan Konstantinápolyba s midőn Sándor selyemzsinórral kivégeztetett, Oláhország fejedelmévé s legünnepeltebb hőse lett.

Az ország állapota siralmas volt. Törökök és tatárok a népet sanyargatták s akadálytalanul rabolták. Ez állapotokat megszüntetendő, 1594. november 5-én Báthory Zsigmonddal és Aaron moldvai vajdával szövetkezett November 15-én Bukarestben, Jassyban s az ország egyéb részeiben valamennyi török-tatár lekaszboltatván, vagyonuk felprédáltatott, Giurgin várost elfoglalta s néhány nappal később megrohanta a Bukarest felé nyomuló török csapatokat; a Duna mentében a törökök által megerősített több helyet elfoglalt és leromboltatott és 1595. január 1-jén a befagyott Dunán az ozmánokon győzelmet aratott és Thrátiát a Balkánig elpusztította.

De ekkor támadt Báthory Zsigmondban veszélyes vetélytársa. Ez ugyanis Moldva- és Oláhország meghódítására törekedvén; az Erdély fejedelmi mellett a moldva- és oláhországi címet is használta, az általa veretett pénzekben is kifejezést adva ennek. Ezután Aaront, a moldvai fejedelmet s ennek helyébe saját vazallusát, Rezbán István nevezte ki oda. Mihály vajdának is engedni kellett és 1595-ki május 20-án Báthorynak hódolt. De ekkor török részről kerekedett vész.

(Folytatása következik.)

Színház.

Szerdán este Costa Károlynak „Tüzzől patantant kis leány” című énekes bohózata került színre, — fordította Polgár Gyula. A darabról tér szüke miatt nem szólhatunk. Tárgya valóságos bohóság, mondhatnók képtelenség — egyes kitűnő alakokkal, — melyek kitűnő személyesítőkre találtak. Polgár Gyula sokoldalú tehetségének fényes jelét adta s újból bizonyította, hogy oly kitűnő komikus, minővel a vidéki színpadon ritkán találkozhatunk. Mindvégig a legélénkebb kedélyhangulatban tartotta a közönséget. Szilágyi Etelka nemcsak jó hanganyaggal, de igen szép színésznői tehetséggel is bír. Mindkettőjüket nyílt jelenetben is megtapsolták. Váradiné a társulatnak egyik legjobb nőtagja, ki ma ép oly kitűnően adta a szobaleány szerepét, mint kedden a varróleányét. Ugyanezt mondhatjuk Veressnére is, a kiszép drámai tehetséggel bír. Baranyai régen kipróbált erő, kitűnő csakhogy ma rövid szerepe volt. Sziklai elég goromba volt, de ügyes is. A többi szereplő közül megemlíti Szabót és Réthyt, szándékosan utoljára hagyva a szerelmes Bárdit, kinek ajánlanók, hogy kevesebbet mosolyogjon a színpadon.

Az előadás összhangja kitűnő volt, a közönség zajosan tapsolt. A ház nem volt telve.

Csütörtökön Csiky Gergely három felvonásos drámája „A sötét pont” került színre s ez a társulat eddigi szereplésének kimagasló pontját képezte. Csiky e legújabb drámája a fővárosi sajtó révén fényes árnnyalával együtt bizonyára minden színműbarát előtt ismeretes s azért annak ismertetésébe nem bocsátkozunk. A két drámai szerep Veressné (Lidia) és Bárdi (Béla) avatott kezeiben volt. Mindkét szereplő ez alkalommal mutatta be jeles tehetségét a magavalóságában. Veressné Lidia várakozáson felül sikerült alakítással személyesítette. Erőteljes, szenvedélyes játéka az igazi érzelem hű és minden érzélgéstől ment kifejezése volt. A lelki vihar szenvedélyes kitöréseiben ép oly megkapóan ábrázolt, mint a csendes, keserű resignáció pillanatában. A lelkét égető bűnrészesség kárhozatától való küzdésében, művészi játékanak megragadó momentumai váltak ki. Nem kevesebb elismerés illeti Bárdit, ki jól átgondolt szerepét meleg érzéssel s hatásos színezéssel juttatta érvényre. Hálás szerepe volt Polgár Gyulának a szemfüles ügynök alakjában, kedves jelenség volt Szilágyi Etel (Magda) s csak dicsérettel emlékeztethünk meg E. Szabó Gyula (Pama) és Réty (Láng) játékaról is. Annál kevesebb jót mondhatunk Mezőryné játékaról, kinek monoton, érzéketlen előadásában a máskülönb hálás szerep teljesen ellapult s ezáltal az ensemble hatása is sok helyt elveszett. Az előadás kellő összhangban folyt s jól volt rendezve, noha a férfi szereplők apróbb étiquette-fogásokra nem ügyelnek eléggé. A színház egészen megtelt intelligens-közönséggel, mely nem fukarkodott tetszésnyilatkozataival.

Ma, szombaton rendkívüli előadásképen bérlet-szünetben Lukácsnak eredeti énekes népszínműve dalokkal (zenéjét a budapesti nemzeti színház karnagya Káldi Gy. szerző) és tánczozal „A zsidó kortes” kerül előadásra. Polgár Gyula a törekvő társulat derék igazgatója, játsza a czimszerepet, kinek ez egyike legkitűnőbb alakításainak. A többi szerepek Poigárná, Szilágyi Etelka, Váradiné József kezeiben vannak kiknek mindegyike már a csak egynehány előadás után is a közönség kedveltjei lettek. Az estély kiválóan érdekesnek s mulattatónak ígérkezik s ezért közönségünk figyelmét figyelmét a mai előadásra különösen felhívjuk.

Dalestély.

A „Kronstädter Männer-Gesangverein” szerdán adta ez évi harmadik dalestélyét. Az együletnek, mely ép oly számos, mint jó, törekvő tagokkal és értelmes vezetéssel dicsekedhetik, akár szellemi vezetést értsünk (elnöke Philippi tanár ur, karmesterei Brandner és Frank urak), produkciói mindég messze fölül emelkednek a pusztá diletantizmus niveau-ján és hangversenyei mindég várva-várt művelzet a zenét kedvelő közönség és szakemberek számára.

A 9 számból álló műsort Mendelssohn „Szüreti kardal”-a nyitotta meg, melyet a férfikar ismert hangtömörséggel énekelt. A második számot Kristinus két férfikara „Pusztavirág” és „Vadrózsa” képezte, melyeknek különösen eleje ihlett hangulatánál fogva megkapó hatással jutott érvényre. A karok sorát 3 solódal zongorakísérettel (Baumbach-Weinzierl-től) szaktotta meg, Stenner ur által rokonszenves bariton hangjával elénekelve.

Markull kiváló izlésű vegyes kara után (több, mint nyolcvan énekeltek) Krause M., Chmelik J., Kling F. és Pöschl urak Raff-nak egy még kevésbé smert vonós négyeséből játszottak. Első tétele (Az ifjú) hosszadalmas és gondolatszegény ugyan, de annál sikerültebb a második (Szerelmi vallomás), mely csupa melodia és érzés, a harmadik tétel (A malom), melyet a közönség a korrupció pikáns voltánál fogva (tipikusan van p. l. a cello szólamban a malomkerék egyhangú zaja feltüntetve) újra kívánt hallani. Hogy az említett négy ur játéka méltóan juttatta a mű szépségeit minden árnyékolással érvényre, az oly derék s komoly zenészeknél mint ők, természetes.

A műsor második szakaszában már könnyebb tartalmu darabok foglaltattak. Zöllner erőyes, magvas kara után „A kovács dala” vegyes karra írt „Tavaszi keringő” következett; szerzője a bukaresti dalkör karmestere, Milde L. Bár nem eredeti (rálehetne mutatni Strauss, Suppé s egyebek keringőire, melyekből a szerző könnyed kézzel rövid lélegzetű motívumait átvette), de fülbemászó, melodikus s a közönség újra kívánta hallani. Következett Goethe-nak Veit által zenésített balladája „Der König in Thule.” Munkája méltó a szövegileg gyönyörű költeményhez; zenéje hiven simul a tartalomhoz és Gounod ismeretes feldolgozásánál a „Faust”-ban is magasabbra helyezhető s azért a nagy közönségnél hatását el nem tévesztő vegyes kar képezte (Szerelmi történetek, Metzger-től) melyekben német ember, porosz hadnagy, bécsi stutzer, magyar ember, stájer legény, zsidó, még chinainak és a macskának is szerelmi vallomásaiknak különböző módja igen sok humorral s ártatlan satírával vannak feltüntetve. — Az estélyen szókas szerint nagyszámú közönség jelent meg s bár a zenei rész tizenegy órán túl eltartott, nem volt farsztó az értelmesen összeállított program s azon kiváló gondos betanulás s előadás következtében, mely e dalegyletnak érdemszerűleg oly jó nevet szerzett.

Tanügy.

Felhívás azon iparos mester urakhoz, kiknek tanonczai a helybeli állami alsófoku ipariskolát látogatják.

Vonatkozással az ipartörvény 67. szakaszára, valamint nagyméltóságu vallás- és közoktatási miniszter urnak 27496—1884. számú rendeletével kiadott ipariskolai szervezeti szabályzat 18. szakaszára, melyek értelmében, „oly tanoncz, kinek rajz-írásbeli és kézimunkai dolgozatai a közvizsgálaton kitéve nem lenének, iskolai bizonyítványát ki nem kaphatja:” az állami ipariskolában azon tanonczok munkáiból, kik az 1887-ik év június 30-ka előtt felszabadulnak, valamint a kik a kiállításra önként vállalkoznak, a f. évi június 6-án tartandó közvizsgálat alkalmával az iskola helyiségében munkakiállítás rendeztetik.

Mint hogy — mint fentebb is érintők — e kiállításra való részvétel nélkül iskolai bizonyítványt, e nélkül pedig munkakönyvet ma már egy tanoncz sem kaphat s így mint segéd munkát sehol sem találhat: tisztelettel hívjuk fel a tanoncz tartó iparos urakat, hogy a mennyiben tanonczaiknak elébb menetelét megakadályozni nem akarják, őket a kiállítandó munkához szükséges munkaannyaggal, a szükséges idő megadásával és atyai tanácsaikkal támogatni sziveskedjenek, hogy így a törvényszabta követelményeknek megfelelően a tanoncznak kell készítenie. S mint hogy a legügyesebb munkások némi jutalomban fognak részesülni, felkérjük a mester urakat a szigorú ellenőrzésre is annyival inkább, mert oly munkák, melyekben a

tanoncznak segédek vagy magok a mesterek segédkeztek, a jutalmazásból teljesen ki vannak zárva. A kiállítás végeztével a munkák a tanonczok rendelkezésére bocsátatnak, vagy még annak folyama alatt eladhatók, s így a befektetett tőke azonnal visszakapható.

A kiállítandó munkák f. évi május hó 20-ig az ipariskola igazgatójához beszállítandók.

Brassó, 1886. május 5.

Az állami ipariskola igazgatósága.

Helyi és vidéki hírek.

Fagy. Csütörtökről péntekre virradó éjjelen vidékszerre erős fagy volt, mely tönkre tette a virágjukban lévő gyümölcsfákat, illetve az idei termést. A vetésekben kevesebb kár esett, — legfeljebb a fekete borsóban s Háromszéken kis mértékben a rozsban is.

Köszönetnyilvánítás. A brassói m. dalegylet választmányja Schmid Mariska kisasszonynak, Száva Ödön és Bíró Sándor uraknak az egylet folyó hó elsején tartott dalestélyén való közreműködésükért e helyen is köszönetét fejezi ki.

Bolonyában vasárnap este 8 óra után gyújtották meg a légszesz lámpákat, holott a belvárosban már 5 óra után mindjárt; hát több pótladót fizet a belváros mint a bolonyaiak? Több világosságot!

Veres himlő. A városkapitányságnál történt feljelentések szerint kiválóan a kisebb gyermekek között nagyobb mérvben kezd fellépni. Lefolyása azonban eddig szelid. Nagy erkölcsi kötelessége azonban a szülőknek és orvosoknak a betegek kellő elkülönítéséről gondoskodni.

Vakmerő lopás követetett el 7-én délelőtt 10 órakor Pop György gyártulajdonos és kereskedőnek a színház-utczában 94. sz. alatti lakásán, hová Rainer János behatolván, a nyitva volt szekrényből több darab asztal- és ágynéműt, összesen mintegy 174 frt értékben ellopott. De szerencsére nem sikerült bűnös tette; mert a lopott tárgyakkal alig lépett ki a szobából a folyosóra, midőn a Popnál szolgálatban álló cseléd, Kiss Róza elejébe jött és a dolgot észrevette. A vakmerő tolvajnak most nem maradt más hátra, mint hogy zsákmányát földhöz dobja és kerekét oldjon. De hiába, mert Christea György bolgárszegi polgárunknak, csakhamar sikerült Tontsch János rendőr segélyével a tettest a tehénpiacra elfogni és a rendőrségre szállítani, honnan a büntető bíróságnak átadatván, érdemelt büntetését várja.

Br. Kemény Gábor miniszter lemondásáról szóló hírt a „N. W. Tagblatt” egy budapesti sürgönye is megerősíti. Ugy hírlik, hogy a távozó miniszter utódja gróf Bánffy Béla, a képviselőház alelnöke lesz.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél 1886. május hó 8-án tartandó nyilvános polgári ülésben előadatik: Aldia Ilia Vutianak Aldia Juon ellen telekkönyvi betét törlése iránti pere; Brezia Simonnak, Brezia Juon ellen tulajdonjog elismerése iránti pere; Wächter Amália és társainak Löffler József csódtömege ellen ingók visszakövetelése iránti pere. — A brassói kir. törvényszéknél a következő nyilvános büntügyi végtárgyalások tüzetek ki: Május 19-ére: Bereczki András ellen súlyos testi sértésért; Milea Nicolae George ellen súlyos testi sértésért, Thier Alajos ellen becsületsértésért; Oláh Sára ellen lopásért; Bánó Kata ellen hivatali hatalommal való visszaélésért; Schimek József ellen sikkasztásért; Loga Demeter ellen lopásért; Lex György ellen ingó vagyon rongálásáért.

Piaczi árak

Brassóban, 1886. május hó 7-én.

— Zikelli Henrik jelentése. —

E	Buza	legszebb	7.—
		közepes	6.70
		vegyes	6.—
	Rozs	legszebb	4.—
		közepes	3.70
	Árpa	legszebb	2.80
		közepes	—
	Zab	legszebb	2.30
		közepes	2.15
	Törökbuza		3.50
K	Kása		3.20
	Borsó		—
	Lencse		8.—
	Fuszulyka		3.80
	Lenmag		10.—
	Burgonya		.75
	Marhahus		.36
	Disznóhus		.36
	Juhhus		—
	Faggyu (friss)		—

Brassai piaczi árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —
Brassó, 1886. május hó 8-án.

Román papirpénz	à 20 frankos	8.65 vétel	8.68 eladás
ezüstpénz	à 20	8.60	8.65
Napoleon d'or (aranypéz)		10.—	10.01
Török lira		11.25	11.27
Orosz imperial		10.25	10.28
Arany		5.87	5.89
Orosz papirrubel		123.—	124.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 178./1886. tklv.

(182) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint t. tiszt. ügyész Mauks Gyula által képviselt m. kir. államkincstár végrehajtónak Gorgogyina Vaszilie és társai végrehajtást szenvedettek ellen 83 frt 19 kr tőke, ennek 6% kamatja, 6 frt 65 kr eddigi, 7 frt 70 kr ezen kérvényért megállapított költségek és 3 frt 65 kr eddigi eszményi bélyegek behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Szász-Vesződ községi 101. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—8. rendszámú ingatlanokból Gorgogyina Vaszilie, Sofia, Maria, Juon és Szimion kiskorúakat $\frac{1}{6}$ részben illető és 313 frt 85 kr-ra becsült jutalékra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határozódott 1886. évi május hó 28-ik napjának délelőtti 11 órája Szász-Vesződön a község házához kitűzetik. — Kikiáltási ár a fenti becsár, azonban az eladás a becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak a kikiáltandó és együttesen eladandó $\frac{1}{6}$ -részből jutalék becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez bántépénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. márczius 2-án.

A kir. járásbíró, m. telekkvi hatóság.

Árlejtési hirdetmény.

A bölöni unitárius egyház a tervrajz és költségvetés alapján, valamint a megállapított pontok értelmében árlejtést hirdet tornyának bádoggal fűdésére s a tervrajz szerinti kijavításra és vakolásra folyó évi május hó 23-ára az egyház gyűléstermében Bölönben.

Kikiáltási ár 2600 frt. — Zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyek a kíváncsolomnak megfelelnek.

Vállalkozók kötelesek a kikiáltási összeg 10%-át bántépénzzel lefizetni. Ugy a zárt ajánlatoknak is ezt tartalmazniuk kell.

A feltételi pontok, a tervrajz és költségvetés egyházi gondnok Tana Lajosnál megtekinthetők.

Bölön, 1886. május hó 2-án.

Tana Lajos, egyházi gondnok.
(187) 2—3

Szám 256/1885. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi: miszerint a nagy-szebeni kir. törvényszéknek 1885. évi 5325. számú végrehajtást elrendelő és a medgyesi kir. járásbírósnak 1885-ik évi 5330. számú kiküldő végzése folytán, „Albina” nagy-szebeni takaréks és hitelintézet végrehajtató részére bolyai lakosok Löprich Johann és társai végrehajtást szenvedők ellen 70 frt tőke s járulékaik iránt kielégítésképen biróilag lefoglalt és 670 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1885. évi 5330. számú végzése folytán, „Albina” nagy-szebeni takaréks és hitelintézet végrehajtató részére bolyai lakosok Löprich Johann és társai végrehajtást szenvedők ellen 70 frt tőke s járulékaik iránt kielégítésképen biróilag lefoglalt és 378 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1885-ik évi 6406. számú végzésével 70 frt tőke, ennek 1885. év április 11. napjától járó 6% kamata s eddig összesen 18 frt 60 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében nagyszebeni ügyvéd dr. Russu Octavian végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésére a 256./1885. sz. végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Bolya községében a végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határozódott 1886. évi május hó 15-ik napjának délutáni 6 órája kitűzetik, a mikor a biróilag lefoglalt tárgyak, ugymint: 1.) Löprich Jánosnál egy 3-éves pej paripaló, egy 3-éves pej kanca, 1 vasalt löszekér, 3 hektoliter lefejtett törökbuza, 2.) Russu Nikulaénál egy 6-éves világosbarna paripaló, egy 6-éves sötétbarna kanca, 1 vasalt löszekér, 3.) Weber Mihálynál két 6-éves fehér jánosok, valamint egy vasalt

ökör, a legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adni. Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál, vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt Medgyesen, 1886. ápr. 30-án.

Láng Róbert, kir. bir. végrehajtó.
(189) 1—1.

Szám 311./1886.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu magyar királyi földmívelés, ipar és kereskedelmi miniszterium az 1886. évi április hó 11-én kelt 12216. számú rendeletével a fogarasi ménes alsó-szombatfalvi, alsó-Ucsai, felső-venicei és alsó-kománai telepein eszközlendő kijavítások helyreállítását 3545 frt 40 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi május hó 14-ik napjának d. e. órájára a fogarasmegyei magyar királyi államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1886. április 27-én.

Sompek József, kir. főmérnök.
(181) 3—3

Szám 344/1885.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a brassói királyi törvényszéknek 1884. évi 1429. számú végrehajtást elrendelő és a medgyesi kir. járásbírósnak 1884. évi 1585. s 5065. számú kiküldő végzése folytán Ujvárosi Mari férj. br. Bánffy Farkasné végrehajtató részére bolyai lakosok Bolya Gáspár és neje szül. Török Irma végrehajtást szenvedők ellen 160 frt tőke s járulékaik iránt kielégítésképen biróilag lefoglalt és 670 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1886. évi 726. polg. számú végzésével 160 forint tőke, ennek 1883. év január 1. napjától járó 6% kamata s eddig összesen 22 frt 72 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében medgyesi ügyvéd Mauks Gyula végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésére a 344./1885. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Bolya községében a végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határozódott 1886. évi május hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikor a biróilag lefoglalt tárgyak, u. m. 4 ökör, 2 bivaltehen és egy 2 éves fehérszőrű tinó borjú a legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adni. Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt, Medgyesen 1886. április 28.

Láng Róbert, kir. bir. végrehajtó.
(189) 1—1.

Friss 1886-os töltés

bel- és külföldi ásványvizekből, valamint gazdagon felszerelt raktárát illatszerekből és különlegességekből ajánlja

KELEMEN FERENCZ gyógytára
a „Fehér templomhoz” Brassóban.

(171) 3—3

Lakások.

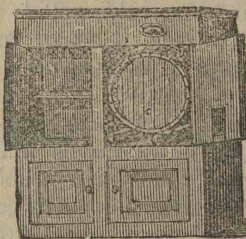
Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, továbbá 2 szoba s konyha május hó 1-jétől kezdve kiadók.

A lakások külön-külön bejáratúval ellátva.

Bővebb megtudható

(176) 2 3

VASADI JÓZSEF
háztulajdonosnál.



STILLER JÓZSEF
hordozható jégsekrengy gyára
Budapesten

ajánlja elismert legjobb szerkezetű és kitűnített hűtőkészülékeit bor, sör, viz, vaj, nyers hus hűtésére, házi szükségletre, ételhűtőket, fagylalt készülőket és fagylalt reservoirekat, bormérési berendezéseket és legújabb szerkezetű rézcsapokat magánpepzsgetővel. — Megrendelések a raktárba intézendők.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

(167) 1—3

Stiller József,

Budapest, Kerepesi-út 30. — Gyár: Nagydíófa-utca 12.

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 10 20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 325. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.



Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világkiállítás



BEER J. unokaöccse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendesen s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett.

Ugyanitt díófa s egyéb tönkök vásároltatnak.
(87)19—20

Kiadó lakás!

Az ujonnan épült Klastrom-utca 565. sz. alatt lévő ház első emelete teljesen kiadó.

A lakás áll 2 nagy, világos utcái szobából az utcára szülő erkélylyel, három világos udvari szobából konyhával, melyhez külön bejárat vezet, hozzá való minden alkalmatossággal.

A lakás f. évi junius 1-ével a t. bérlőnek rendelkezésére áll.

Bővebb megtudható alulirt háztulajdonos üzletében, Klastrom-utca 562. sz. alatt.

Verzár István.

Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj Napoca

Brassó. ALEXI könyvnyomdája.